

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti'nden Özelde Ulusal Diyalog Konferansı Delegelerine Genelde Sudan Halkına Açık Mektup

10 Ekim 2015 Cumartesi günü Hartum'da Ulusal Diyalog Konferansı oturumları başladı. Cumhurbaşkanı Ömer el-Beşir, 27 Ocak 2014 Pazartesi günü diriliş konuşması adıyla yaptığı konuşmada Ulusal Diyalog Konferansı'na davet etmişti. el-Beşir, siyasi güçleri ve silahlı hareketleri dört sorun üzerinde diyaloga çağırmişti. Bunlar: Kimlik, temel özgürlükler, yoksulluk ve barış. el-Beşir, bu dört sorun tedavi edildiğinde, yönetim reformuna ve Sudan'ın tüm sorunlarının çözüleceğini düşünüyor. Siyasi güçler, bu çağrı ile uyumlu faaliyet gösterdiler. Hayallere ve özlemlere daldılar, belli şartlar belirlediler. Paris, Addis Ababa ve başka kentlerde konferanslar düzenlediler. Yabancılardan yardım dilendiler ve hedeflerine ulaşmak için baskı gördüler. Bu bağlamda Diyalog Yüksek Koordinasyon Mekanizması ve [7+7] mekanizmasına, yönetim ve idare, dış ilişkiler maddelerinin eklenmesi kabul edildi. Konferans Komiteleri, barış, kimlik, özgürlükler ve haklar, ekonomi, dış ilişkiler, yönetim ve idare başlığı altında altı sorunu ele aldılar. Her iki mekanizma da Sudan devleti için temel ulusal stratejik belge hazırlamak üzere olduklarını açıkladılar. [10.09.2015 Ahbaru'l Yevm]

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti olarak biz, insanlara aşağıdaki soruları cevaplayarak gerçekleri açıklamak istiyoruz: Bu ulusal diyalogun arka planı nedir? Onunla ne elde edilmek isteniyor? Bu diyalog ile çözümlenmek istenen krizlerin hakikati nedir? Bu sorunlar nasıl çözülür? Diyalog konuları hakkında İslam'ın görüşü nedir?

Birincisi: Diyalogun arka planı ve gerçek davet sahibi:

13 Ağustos 2013 tarihinde, ABD'nin eski Sudan Özel Temsilcisi Princeton Lyman ve Amerika Barış Enstitüsü Afrika Boynuzu Program Direktörü John Temin, "Sudan'da Ulusal Diyalogun Yolu" başlığı altında bir makale yayımladılar. Amerika Barış Enstitüsü, bu makaleyi [Barış bülteni 155] sayısında yayınladı. Makalede şöyle geçmektedir: Sudan'da gerçek iç diyalog ve reform sürecini başlatmanın zamanı gelmiştir. Geniş tabanlı, demokratik ve Sudanlılar arasında anlamlı uzlaşma sürecine götürecek temsil hükümeti kurulmalıdır. Bu yazı, tüm tarafları diyaloga davet eden ve Sudan yönetiminde reform isteyen Amerikan politikasını yansıtmaktadır. ABD yönetimi, Sudan Özel Temsilcisi üzerinden silahlı mücadele yoluyla rejimin devrilmesine izin vermeyeceğinin mesajını verdi. Lyman, 03 Kasım 2011 tarihli Şarku'l Avsat gazetesine verdiği röportajda "Açıkçası, biz rejimin devrilmesini ya da değişmesini istemiyoruz. Anayasal demokratik prosedürlerle rejimin reforme edilmesini istiyoruz." dedi. Ardından "Dediğim gibi, Sudan rejiminin devrilmesi ve sorunların artması çıkarımıza değil. Mevcut sorunlar bizim için yeterli. Rejimin demokratikleşmesi çıkarımızdır. Evet, geçmişte çıkarımıza olacak şekilde onlara yardım ettik. Bugün Sudan ve Güney Sudan'ın istikrara kavuşması bizim çıkarımızdır." diye konuştu. [03.12.2011 Cumartesi, Şarku'l Avsat]

Aynı bağlamda Amerika, ABD eski Başkanı Carter'ı 21 Ocak 2014 Salı günü Cumhurbaşkanı el-Beşir ile görüşmek üzere Sudan'a gönderdi. Carter görüşme sonrasında yaptığı açıklamada, "Biz, kapsamlı demokratik ulusal diyalog umutlarını, 2015 seçimleri ve yeni bir anayasa hazırlanmasını ele aldık" dedi. Diyalog maratonunu başlatmak için el-Beşir, bu görüşmeden sadece altı gün sonra 27 Ocak 2014'de tüm siyasi güçleri ve silahlı grupları ulusal diyaloga davet etti! 25 Ağustos 2015 tarihinde ise ABD'nin şimdiki Sudan ve Güney Sudan Özel Temsilcisi Donald Booth, Hartum'u ziyaret etti. Kapalı kapılar ardında yetkililerle bir araya geldi. Toplantı çok gizli tutuldu. Donald Booth tarafından yayınlanan açıklamaya göre, toplantıda "Sudan'da devam eden iç çatışmaların temel nedenlerine çözüm bulmak yanı sıra daha kapsamlı yönetim düzenlemeleri için açık ulusal siyasi diyalog yürütülmesi konuları ele alındı." denildi. Ardından Booth, 08-10 Eylül 2015 tarihlerinde İngiliz, Norveç ve Avrupa Birliği Özel Temsilcisi ve Fransa Dışişleri Bakanlığı Afrika Dairesi Başkanı eşliğinde ulusal diyaloga ortak etmek amacıyla Devrimci Cephe [SPLM ve Darfur hareketleri] liderliği ile görüşmek için Paris'e gitti. [11.09.2015 Sudan Tribune]

Bütün bunlardan şu sonuca varabiliriz. Bu diyalog, Amerikan tasarım ve menşelidir. O halde nasıl ulusal diyalog olabilir. Atlantik ötesinden, daha doğrusu İslam ümmetinin en azılı düşmanı Amerika'dan gelmiştir! Amerika, bu diyalog yoluyla kendi çıkarlarını gerçekleştirmek istiyor. Nitekim Lyman, mevcut rejimi reforme etmek ve devrilmesine engel olmak istediklerini söyleyerek açıkça bunu dile getirmiştir!

İkincisi: Ulusal diyalogdan ne amaçlanıyor?

Diriliş konuşması, siyasi güçlerin demokratik dönüşüm konuşmaları ve Amerikalı politikacıların demokrasi ve anayasa hakkındaki konuşmalarının temelini oluşturan "kimlik, temel özgürlükler, yoksulluk ve barış" sorunları göz önüne alındığında, ulusal diyalog mutfağında neler pişirilmek istendiği açıkça görülecektir. Bunlar:

1- İslami tezahürlerle mücadele eden laik bir rejim kurmak. Uzun zamandır İslam'ın uygulanması için çalıştığını iddia eden rejim, şimdi ülkenin İslami kimliği hakkında şüphe ediyor ve onu al ver müzakeresinin konusu yapmak istiyor! Hâlbuki bu ülke halkı, Müslümandır. İslam'a ve onun sistemlerine alternatif kabul etmez... Bu rejim, ülkeyi dinen haram olan laik sisteme doğru kaydırmak istiyor. Rejim, İslam ile savaşıyor. İslam'ı aşırıcilik ve terörizm olarak niteleyerek Amerika ile fevkalade uyum içinde hareket ediyor. Rejim, şeri metinlerden delil kuvvetine göre alınan insanlığın Rabbinin tertemiz berrak Şeriatı yerine çoğunluk yöntemiyle yaşamayı insana ait kılan laik demokratik yönetim sistemi fikirlerini benimsiyor. Yine rejim, insanı Latif ve Habir olan yaratıcısına kul ve köle yapan şeri hükme bağlanmak yerine, insanı arzu ve isteğine, kaprislerine köle yapan özgürlükler fikrini kutsallaştırmaktadır. Bu nedenle Amerika, diyalog taraflarından Sudan'daki siyasi güçlerin geniş kapsamlı oybirliğiyle uzlaşya dayalı laik bir anayasa hazırlamalarını istiyor. Rejim, çoğunluğu Müslüman olan bir ülkede özgürlükler ve kimlikten söz ediyor. Hükümet tarafından dile getirilen ve Amerika'nın da duymak istemediği İslami sloganları terk etmek amacıyla olduğunu teyit etmiş oluyor. Rejim, tıpkı şuan olduğu gibi laik olmak istiyor. Böylece hükümet, Amerika'nın İslam'ı terk etme isteğini yerine getirirken, bir yandan da halk nazarındaki itibarını kurtarabileceğini sanıyor.

2- Ülkeyi parçalama projesine devam etmek ve bu projenin meyvelerini devşirmek. Daha önce hükümet, Amerika'yı memnun etmek için kendi kaderini tayin hakkı fikriyle Güney Sudan'ı Sudan'dan koparmıştı. Bu fikir, Sudan tarihinin en tehlikeli fikrini teşkil etmektedir. Amerika, Doha anlaşması uyarınca bölgesel geniş özerklik fikri yoluyla Darfur'u Sudan'dan koparmak için tekrar sahneye çıktı. Hükümetin, ulusal diyalog şemsiyesi altında bayrak ve amblemleri ile silahlı hareketleri diyaloga kabul etmesi, uzlaşya anayasasından söz etmesi, bu varlıkları ve onların hassasiyetlerini tanınması, kesinlikle parçalanma yolunda atılan bir adımdır. Güney Sudan'ın ayrılması bunun en güzel örneğidir. Bu yüzden Amerika, özerklik, federalizm ve benzeri fikirleri öngören uzlaşya anayasası yoluyla Darfur'a özel koşullar hazırlıyor. Bu nedenle SPLA hareketi, 7-12 Ekim 2015 tarihlerinde Tanzanya'nın başkenti Dar es Selam'da düzenlenen toplantının ardından Güney Kordofan ve Mavi Nil bölgeleri için özerklik talebinde bulundu. [15.10.2015 Sudan Tribune]

3- Yeni yüzler, yeni partiler ve yeni kurallar belirleyerek daha kapsamlı bir laik iktidar rejimi üretmek. Böylece rejim, Amerikan planlarını tamamlama yolunda yürüyebilsin. Tüm bunlar, devlet ve yönetim reformu bayrağı altında yapılıyor. Amerika ulusal diyalog yoluyla şunları gerçekleştirmek istiyor: Laiklik ve daha fazla parçalanma! Bunların hepsi, Sudan'ı birbirlerini yiyen birden çok varlıklara bölmek için isteyen Amerika'nın planları ile örtüşüyor.

Üçüncüsü: Sudan krizinin gerçek yüzü:

Şüphesiz ülkemiz, gerçek bir kriz yaşıyor. Bu krize vakıf olmak için onun tezahürleri ile nedenleri arasını birbirine karıştırmamalıyız.

Krizin belirtileri, devletin başarısızlığından kaynaklanıyor. Bu krizin belirtileri şunlardır:

1- Yönetici ve politikacıların, kimlik sorununa son noktayı koyamamaları. Onlar, kâfir Batıyı [Amerika, İngiltere, Fransa] memnun etmek derdindedir. Siyasi düşüncelerini, demokratik yaşam sistemlerini, özgürlükleri ve diğer hususları Batıdan alıyorlar. Aynı zamanda da insanlara karşı İslami söylem kullanmaktan geri durmuyorlar. Çünkü ümmetin İslam'a göre hareket ettiğini biliyorlar. Kendilerine karşı dürüst değiller. Şahsiyet bozukluğu "şizofreni" ve bariz çelişki yaşıyorlar. Sudancılık, Afrikalılık, Arapçılık veya benzeri kokuşmuş duygusal kimliği insanlara kabul ettirmek için iğrenç faaliyetlerde bulunuyorlar. Bunun için kandırmadan kâfir Batının hayat sistemlerini almanın yolunu kolaylaştırıyorlar.

2- Bugün ümmete önderlik eden yönetici ve politikacı gibi siyasi çevrelerin, ideolojik yönetim tasavvurundan yoksun olmaları. İşte bu siyasi çevreler, ülkenin herhangi bir sorununun çözümüne ilişkin hiçbir ideolojik tasavvura sahip değiller. Tam tersine gerçek sorun onlardır.

Onun için ülke halkına ait olan servet ve iktidarı aralarında paylaşarak birbirlerini memnun etmeye özen gösteriyorlar.

3- Bu çevreler, çözümler için her zaman yabancılara yalvarıyorlar. Ya düşman "Amerika, İngiltere, Fransa ve Rusya'dan" ya da Afrika Birliği ve Arap Birliği gibi düşmanın uşaklarından çözüm dileniyorlar... Oysa bu siyasi bir intihardır.

4- Yönetici ve siyasi çevrelerin, dini hayattan ayıran siyasi fikri denemeleri ve yıllarca demokrasi, askeri vesayet, ılımlı İslam gibi sloganlar altında laik sistemi uygulamaları. Ve şimdi ulusal diyalog yoluyla aynı yanlış rejimi yeniden yapılandırmak istiyorlar.

5- Bu çıkarıcı yönetici ve politik elit, kendi elleriyle diktikleri ve yetiştirdikleri dini hayattan ayıran sefalet ağacı ile yetinmediler. Aksine şimdi o ağacın meyvelerini devşirmek istiyorlar. Ülkeyi parçalayıp böldüler. Güneye kendi kaderini tayin hakkı vererek ayrılmasına yol açtılar!

6- Yoksulluk. Bu yöneticiler, ülkenin servetini ve kaynaklarını düşmana teslim ettiler. Çünkü kendi rızalarıyla faize dayalı kredi tuzağını düştüler. Ülke ve halkı Uluslararası Para Fonu ve melun Stand-by anlaşmalarına, Dünya Bankası ve onun korsan politikalarına ipotek ettiler... Dünya Bankası Sudan temsilcisi Xavier Furtado yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Sudan'ın toplam dış borcu, yaklaşık 46 milyar dolardır. Bu meblağın sadece %15'i [yaklaşık 6,9 milyar dolar] asli borçtur. Borcun yüzde 85'i ise [yani 39,4 dolar], gecikme zammı ve borç faizidir." [et-Tayyar gazetesi]

Bu, bu ülkedeki siyasi krizin tezahürüdür.

Tüm bu tezahürlerin gerçek nedeni ise, İslam'ın uygulanmamasıdır. Çünkü İslami sistemleri uygulamanın şeri metodu olan Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet ortada yok. Bu nedenle gerçek sorun, bu ülkede bugün yaşadığımız hayatın İslami hayat olmamasıdır. Bu başarısız yönetici ve politikacılara sessiz kalmak, İslam temelinde onları muhasebe etmemek ve onları değiştirmemek, günahdır ve bu günahta onlara ortak olmaktır. Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyuruyor:

سَتَكُونُ أَمْرَاءَ فَتَعْرِفُونَ وَتُنَكِرُونَ فَمَنْ عَرَفَ بَرِيًّا وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِيمًا وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ "Öyle yöneticileriniz olacak ki onları bileceksiniz ve inkâr edeceksiniz. Her kim tanırsa beri olur, her kim reddederse selameti bulur, velakin her kim de rıza gösterip tabi olursa..." [Muslim]

Dördüncüsü: İdeolojik Çözümler:

Bu krizin vakası ve ulaştığı boyut, çözümün köklü bir çözüm olmasını gerektirir. Yüce İslam ideolojisi, bir dindir. Devlet ve tüm hayat sistemleri de bu dinin bir parçasıdır. Bu, Müslümanlara Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafeti kurarak İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmayı farz kılar. Bu yüzden yapılması gereken şudur:

1- Bu ulusal diyaloga karşı uyanık olmak ve onun zehirli bir yemek olduğunun farkına varmak. Amerika, Sudan'ın geri kalanını kolayca parçalamak ve İslam'ı insanların hayatından uzaklaştırmak için ulusal diyalog ve laik sistem yoluyla başarısızlığı yeniden yapılandırmak istiyor.

2- Bizler, Müslümanız. Tek bir akide, tek bir dine ve hayat sistemlerine inanıyoruz. Dolayısıyla ancak İslam temelinde çözümler benimser ve algılar sunarız. İslam, ancak Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem tarafından belirlenen Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet şeri metoduyla uygulanır.

3- Ülkemizde gözü olan bir düşman olduğu için kâfir Batı [Amerika, İngiltere, Fransa ve Rusya] gerçeğine karşı bilinçli olmak. Onun için onun bu ülkedeki bozguncu elini kesmek gerekir. Ülke sorunlarında ve çatışmalarda ondan yardım istemek haramdır.

4- Gerçek değişim için çalışmak ve İslami sistemleri uygulamak, yalnızca Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem tarafından takip edilen şeri metotla olabilir. O da entelektüel ve politik çalışma yapmak ve bu yolda karşılaşılan zorluklara sabretmektir. Maddi çalışma caiz değildir. Kaldı ki şeri metoda aykırıdır. Çünkü iradeyi düşmana rehin bırakır ve ülkemizde düşmanın planlarının uygulanmasını hızlandırır. Güney Sudan'ın ayrılışını henüz unutmuş değiliz.

Beşincisi: Altı soruna İslam temelinde bakış:

Birincisi: Kimlik sorunu:

Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem Medine'de ilk İslam Devletini kurduğundan beri İslam ümmeti kimlik krizi diye bir şey ile karşılaşmamıştır. Çünkü Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem,

ümmetin kimliğini İslam olarak belirlemiş ve onu Medine Vesikasına da bir madde olarak eklemiştir. Medine Vesikasında Müslümanlar hakkında şöyle geçmektedir:

“Bu ümmet, insanlardan ayrı olarak tek bir ümmettir.” Kimlik krizi, kâfir Batı tarafından Müslümanların devleti [Hilafeti] yıkıldıktan ve Sykes-Picot anlaşması uyarınca Müslümanların ülkesi Müslümanları temsil etmeyen kartondan varlıklara parçalandıktan sonra ortaya çıkmıştır. Böylece İslami kimliklerini tamamen yok etmek ve onları İslami öğretiye aykırı tarih ve miraslarıyla ilişkilendirmek amacıyla şaibeli ulusal mini devletler içinde yaşayan Müslümanlara ait bir kimlik olması gerektiği önerileri ortaya atılmıştır! Sudan halkı, Müslümandır ve İslam akidesine inanmaktadır. İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmete mensuptur. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

“Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Marufu emreder, münkerden nehyedersiniz.” [Ali İmran 110] Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

“Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.” [Enbiya 92] Sudan halkı, Müslümanlıkları ile gurur duyuyor. Dünya ve ahiretin izzetini barındıran Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devleti altında İslami sistem ve hükümlerine göre yaşamak için can atıyor.

İkincisi: Özgürlükler ve haklar:

Özgürlükler fikri, Batılı siyasi bir fikirdir. Demokratik yönetim sisteminin ürünüdür. Demokrasiye göre egemenlik halka aittir. Otoritelerin kaynağı halktır. Halk, kendisinin efendisidir. Kendi egemenliğini kendi uygular. İradesini tamamen kendi yürütür. Hayat sistemlerini, kanunları ve diğer mevzuatı kendi yapar. Yöneticilerini kendi seçer. Bunun için -kâfir Batı siyasi düşüncesine göre- temel özgürlükler kaçınılmazdır. Bu temel özgürlükler ise dörttür: İnanç özgürlüğü, düşünce özgürlüğü, mülk edinme özgürlüğü ve şahsi özgürlük. Bu özgürlükler, onlara göre hak ve görevlerin temelidir. Kuşkusuz bu dört özgürlükler fikri, yanlış bir fikirdir. İslam akidesine aykırıdır. Çünkü Müslüman, eylem ve söylemlerinde dilediği gibi yaşayabileceği şekilde özgür değildir. Aksine Müslüman, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın kuludur. İslam dinini değiştirirse, öldürülür. Bu ise inanç özgürlüğüne aykırıdır. Eğer Müslüman, küfür görüşü söylerse ya da Şeriata aykırı bir görüş belirtirse, cezalandırmak için Şeriat mahkemesi önünde yarglanır. Bu da ifade özgürlüğüne aykırıdır. Eğer Müslüman, faiz ve kumar gibi gayri meşru yollardan mülk edinirse, günahkâr olur. Bu ise mülkiyet özgürlüğüne terstir. Şayet bir kadın başı açık bir şekilde kamusal alana çıkarsa, tazir cezası verilir. Bu ise şahsi özgürlük ile taban tabana zıttır.

Görüldüğü gibi ulusal diyalogda kabul edilen özgürlükler fikri, tamamen İslam akidesine aykırıdır. Sonra özgürlükler düşüncesinin kilometre taşı olan kâfir Batının siyasi çerçevesi [demokratik yönetim sistemi] de İslam doktrinine aykırıdır. Müslümanların hak ve görevlerinin temeli, İslam'dır [Allah'ın Kitabı, Rasûl'ün Sünneti, İcma'us Sahabe ve Şeri Kıyas] Müslümanların İslam'ın öğretisi dışından bir şey almaları haramdır. Mevla Azze ve Celle şöyle buyuruyor:

“Rasûl size ne veriyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir.” [Haşr 7] Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyuruyor:

“Kim dinimiz üzerinde olmayan bir iş yaparsa, merduttur.” [Müslim]

Üçüncüsü: Yönetim ve idare:

Âlemlerin Rabbi tarafından farz kılınan İslam'ın yönetim sistemi, Hilafettir. Hilafette Allah'ın indirdiği ile hükmetmek için Allah'ın Kitabı ve Rasûl'nün Sünneti üzere Halifeye biat edilir. Bu konuda Kur'an, Sünnet ve İcma'us Sahabe'de geçen birçok delil vardır. Onlardan biri Allah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in şu sözüdür:

“Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma.” [Maide 48]

İslam'da Şeri delillerin delalet ettiği yönetim ve idare organlarına gelince, bunlar: “Halife - muavinler- valileri- cihat emiri (Ordu)- iç güvenlik- dış güvenlik- sanayi- yargı- insanların maslahatları- beytül mal- Medya- ümmet meclisidir.”

Dördüncüsü: Ekonomi:

Şüphesiz ki yıllarca kapitalist ekonomik sistemin insanlara uygulanması, bu durumun müsebbibidir. Ülke, kaynaklar bakımından zengin bir ülkedir. Böyle olduğu halde halk, yaşam sıkıntısı, pahalılık ve yoksulluktan mustarıptır... Ümmetin yaşadığı bu durumun yegâne çözümü, ancak ve ancak İslam'ın ekonomik sistemidir. İslam'ın ekonomik sisteminin en önemli düşünceleri şunlardır:

- Ekonomik sorun, tebaanın tüm bireylerine mal ve faydayı dağıtmak, onlara elde etme ve çalışma imkânı sunarak bu mal ve faydadana faydalanma olanağı sunmaktır.
- Tebaanın tüm bireylerinin tek tek bütüncül bir şekilde temel ihtiyaçlarının doyumunu güvence altına almak ve herkese mümkün mertebe en yüksek düzeyde lüks ihtiyaçlarını karşılama olanağı sunmaktır.
- Mülkiyet, üç çeşittir. Bireysel mülkiyet, kamu mülkiyeti ve devlet mülkiyetidir.
- Mülkiyette tasarruf hakkı, ister harcama olsun, isterse geliştirme olsun, Şeriatın iznine bağlıdır. Bu yüzden kapitalist şirketler, faiz stokçuluk, kumar ve gâbni fahiş haramdır.
- Araziyi icareye vermek kesinlikle yasaktır. Arazi sahibi, arazisini ekmeye zorlanır. İhtiyacı olana Beytül maldan tarlasını işletecek kadar meblağ verilir. İşlemeksizin üç yıl araziye atıl bırakan kimseden bu arazi alınır ve başkalarına verilir.
- Kamu yararına olan meydanlar, yollar, petrol kuyuları gibi tükenmez madenler, doğası gereği bireysel mülkiyeti yasak olan nehirler kamu mülkiyetinden sayılır.
- Devletin tebaasından ithalat için gümrük vergisi alınmaz. Ayrıca bugün mal ve hizmetlerden alınan dolaylı tüm vergiler, dinen haramdır ve insanların mallarını haram yolla yemek olarak kabul edilir. Mallardan alınan vergiler, bugün insanların maruz kaldığı yoksulluk ve aşırı pahalılığın doğrudan nedenlerinden biridir.
- Devlet, her tebaa için iş imkânı yaratır. Parası, işi ve kimsesi olmayana harcama yapar. Devlet, sakatlara, engellilere barınak sağlar.
- Devlet, yabancı fon kullanılmasını, İslam dünyasına yatırım yapılmasını ve ayrıca yabancılara herhangi bir imtiyaz verilmesini yasaklar.
- Devlet, altın ve gümüşe dayalı para basar ve bağımsız olur. Herhangi bir yabancı para birimine endekslenmez.

İşte bunlar, İslam'ın ekonomik sistemi ile ilgili hükümlerdir. Bu hükümler, yoksulluğu ortadan kaldırır, refah ve mutluluk sağlar. Üstelik kâfir Batının kökünü kazır, eski ve yeni sömürge nüfuzunu yok eder. Bağımsız bir ümmet ve büyük bir devlet yaratır. İnsanları karanlıktan aydınlığa çıkarır.

Beşincisi: Dış İlişkiler:

Dış ilişkiler, ulusal diyalogun mihenk taşıdır. Devletin maruz kaldığı izolasyonun çözümüdür. Çünkü devlet, her alanda başarısız bir dış politika izledi. Özellikle Güvenlik Konseyi kararları ülkenin parçalanmasına olanak sağladı. Egemenlik, askerler tarafından on binlerce kez ihlal edildi. Devletin egemenliği İnsan Hakları Konseyinin vesayet altına konuldu. Uluslararası Para Fonu ve küresel finansman kurumları hükümete kredi vermedi. Bu da döviz krizini daha da derinleştirdi. Devlet, 2011 yılında Güney Sudan'ın ayrılmasıyla birlikte döviz için temel kaynağını [petrol] kâfire teslim etti. Böylece ilmiği kendi boynuna geçirmiş oldu! Sömürü devletin dış ilişkileri, bağımsız olmaz. Halkların çıkarlarına bağlıdır. Daha doğrusu büyük sömürgeci güçlerin çıkarlarına bağlıdır. Bu zayıf devletler içinde yaşayan halkların çıkarları göz önünde bulundurulmaz. Bu yüzden yöneticilerimizin kaypaklık yaptıklarını, ikiyüzlü olduklarını ve kâfir düşmana yalvardıklarını görüyoruz. Evrensel yüce İslam ideolojisinin küresel devleti olan Hilafet Devletinin dış politikasının temel özellikleri şunlardır:

- Siyaset, hem dâhili hem de harici olarak ümmetin işlerini gütmektir. Devlet ve ümmet tarafından olur. Zira pratik olarak bu gütmeyi üstlenen bizzat devlettir ve bundan dolayı devleti muhasebe edecek olan da bizzat ümmettir.
- Herhangi bir birey, parti, kitle veya grubun yabancı bir devlet ile hiçbir ilişkisi olamaz. Yabancı bir devlet ile ilişkiye girmek caiz değildir. Devletlerin ilişkisi yalnızca

devlet ile sınırlıdır. Çünkü sadece devlet, pratik olarak ümmetin işlerini götürme hakkına sahiptir. Ümmet ve kitleler, bu ilişkiye binaen devleti muhasebe ederler.

- Gaye, vasıtayı meşru kılmaz. Zira metot, fikrin cinsindedir. Haram yolla farz ve mubaha ulaşılmaz. Siyasi aracın, siyasi metoda aykırı olması caiz değildir.

- Devletlerin ihanetini deşifre etmek, sahtekâr politikalarının tehlikesini ifşa etmek, sinsi entrikaları ortaya çıkarmak, sapkın şahsiyetleri yerle bir etmek, siyasi üslupların en önemlilerindedir.

- Bireylerin, ümmetlerin ve devletlerin işlerinin güdülmesinde İslami fikirlerin üstünlüğünü göstermek, en üstün siyasi metotlardan biridir.

- Ümmetin siyasi davası, İslam ve onun hükümlerini uygulamaktır. Âleme İslam davasını taşımaktır.

- İslami daveti taşımak, dış siyasetin etrafında döndüğü temel taşdır. Devletin diğer devletler ile ilişkileri bu temele bina edilir.

- İslam Devletinin diğer devletler ile ilişkiyi dört hususa dayanmaktadır:

Birincisi: İslam dünyasında var olan devletler, tek bir ülkede kurulu bir devlet olarak kabul edilirler. Dış ilişkiler içine girmezler. Onlarla ilişkiler, dış siyasetten kabul edilmez. Hepsini tek bir devlette birleştirmek için çalışmak vaciptir.

İkincisi: Aramızda ekonomik antlaşmalar olan devletler, ya da ticari anlaşmalar, ya da iyi komşuluk antlaşmaları, ya da kültürel antlaşmalar, antlaşmaların belirttiği şartlara uygun olarak ilişkiye girilir. Antlaşmada açıkça belirtiliyorsa devletin tebaası, pasaporta gerek kalmadan kimlik ile İslam ülkesine girebilir. Bizzat aynı muameleyi uygulamak şarttır. Anlaşmalı devletler ile ekonomik ve ticari ilişkiler, temel maddeler olmak koşuluyla bazı eşyalar ve bazı nitelikler ile sınırlıdır. Bu şeyler, o devletlerin güçlendirilmesine yol açmamalıdır.

Üçüncüsü: Aramızda antlaşmalar olmayan devletler ve İngiltere, Amerika, Fransa gibi fiili sömürgeci devletler ve Rusya gibi ülkemize tamah eden devletler, hükmen harbi devletler olarak kabul edilirler. Bunlara yönelik tüm önlemler alınır. Bunlarla herhangi bir diplomatik ilişki kurmak caiz olmaz. Bu ülkelerin vatandaşları, her seyahat için vize almak koşuluyla ve pasaportla ülkemize girebilirler. Ancak fiili harbi devletin vatandaşı hariçtir.

Dördüncüsü: Örneğin "İsrail" gibi fiili harbi devlet ile tüm davranışlarımız ve ilişkilerimiz için savaş durumu temel alınması gerekir. İster bizimle onun arasında ateşkes olsun fiili harpteymiş gibi ona muamele ederiz. Tüm vatandaşlarının ülkeye girmesi yasaklanır.

- Askeri anlaşmalar yapmak ve bu cinsten anlaşmalar imzalamak kesinlikle yasaktır. Ya da siyasi antlaşmalar, üsler ve hava alanlarını kiralama sözleşmeleri yapmak da keza caiz değildir. Ancak iyi komşuluk anlaşmaları, ekonomik, ticari, finans, kültürel anlaşmalar ve ateşkes antlaşmaları yapmak caizdir.

- İslam temeline dayanmayan ya da İslam'ın hükümlerinden başka hükümler uygulayan kuruluşlara, devletin katılması caiz değildir. Örneğin BM, Uluslararası Adalet Mahkemesi, Uluslararası Para Fonu (IMF) Dünya Bankası gibi uluslararası kuruluşlara ve Arap Birliği gibi bölgesel kuruluşlara devlet katılmaz.

Altıncısı: Barış:

Ulusal diyalog bağlamında barış kelimesinden amaç, kan akıtılmasını önlemek ve güney cephesindeki savaşları durdurmaktır. Sömürgeci kâfir, Müslümanlar ile Hıristiyanlar arasında savaş bahanesiyle bu savaşları körüklüyor. Ama barış sloganıyla öne sürülen çözümler, güney Sudan'ın ayrılmasına, savaş ve çatışmaların ülke geneline yayılmasına neden olmuştur. Bugün onlarca fraksiyon var ve sürekli de artıyor. Bunlar, hükümet ile savaş halindedir. Bazen de birbirleriyle savaşıyorlar. Bugün devam eden bu savaş iki faktörün sonucudur: İnsanlara yapılan haksızlık ve bu savaşları kışkırtmak için komşu ülkeler ve şaibeli kurumlar aracılığıyla kâfir Batının müdahalesidir. Bu savaşların amacı, ülke halkını mayınlı diyalog sofrasına sürüklemek, ülkeyi laikleştirerek kâfir Batının planını gerçekleştirmek ve geri kalan Sudan'ı parçalamaktır.

İslam'ın adaletli sistemini uygulamak, insanları İslam kardeşliği bağı ile birbirine bağlamak, elçilikler, insani yardım kuruluşları ve sivil toplum örgütleri gibi kâfir Batının şaibeli uzantılarını ve ülkemizdeki bağlantılarını kesmek bu savaşları durdurmanın tek garantörüdür.

İşte bunlar, **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti**'nin vizyonudur. Bu vizyon, bu krizlere yüce İslam akidesi temelinde ideolojik çözümler sunarak tedavi eder. Bu köklü ve sabit vizyon, şeri delillerden istinbat edilmiştir. İşte biz bu vizyonu, iktidara ulaştırmak için çalışıyoruz. Bu konuda tek yardımcımız Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, sonra da ümmet, güç ve kuvvet ehli içindeki ümmetin samimi evlatlarıdır. Güç ve kuvvet ehli, hayatımızı mahveden bu saçmalığı durdurabilir.

Ey ulusal diyalog konferansı delegeleri! Kalplerinizin Allah zikri ve indirilen hak için atma zamanı gelmedi mi? Daha ne zamana kadar İslam ve onun hükümleri altında izzet ve itibar arayan ümmetten kopuk yaşayacaksınız? Siz kâfir Batının çürük çözüm ve köhne sistemlerini tekrar edip duruyorsunuz. Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafeti ilan ederek aklınızı başınıza alma, İslam'a ve onun sistemlerine dönme zamanı gelmedi mi? Bilin ki eğer böyle yaparsanız, hem zimmetinizi temize çıkarmış, hem emaneti eda etmiş, hem de ümmete yardım etmiş olursunuz.

Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi emreder." [Nisa 58] Eğer bunları ellerinizin tersiyle iter, Allah'a, Rasûlü'ne ve müminlere savaş ilan eden aynı sisteme dönerseniz, halkınızı sefalet ve geçim sıkıntısına maruz bırakmış olursunuz. İşte o zaman kendi kuyunuzu kazmış, emanete ihanet etmiş ve düşmana yardım etmiş olursunuz.

Zulmedenler, hangi dönüşle döndürüleceklerini yakında bileceklerdir." [Şuara 227]

Ey Müslümanlar! Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz." [Enfal 25] Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* de buyurdu ki:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ حَتَّى يَرَوْا الْمُتَكْرَبِينَ ظَهْرَانِهِمْ وَهُمْ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ يُنْكِرُوهُ فَلَا يُنْكِرُوهُ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَذَّبَ اللَّهُ الْخَاصَّةَ وَالْعَامَّةَ **"Muhakkak ki Allah, insanların genelini bir takım insanların amellerinden dolayı cezalandırmaz. Nihayet onlar, aralarında münker görür ve onu inkâr edebilecekken, inkâr etmezlerse, böyle yaptıklarında, Allah hem o bir takım insanları hem de geneli cezalandırır."**

İslam'la, ülkenizle, servetinizle ve onurlarınızla alay eden bu yönetici ve siyasetçilere daha ne kadar sessiz kalacaksınız? Ümmetin projesine yardım etmek ve desteklemek dışında ufukta bir ışık gözüküyor. **Hizb-ut Tahrir**, ümmeti bilinçlendirerek, ümmetin çıkarlarının bekçiliğini yaparak, güç ve kuvvet ehlinde nusret talebinde bulunarak bu yüce Hilafet projesini gerçekleştirmek için var gücüyle çalışıyor. **Hizb-ut Tahrir**, saflarına katılma zamanınız gelmiştir. Onun dayanağı, tutanağı ve desteği olun. Tek kurtuluş yolu budur. Bundan başka kurtuluş yolu yoktur.

Ey güç ve kuvvet ehli! Sizden yardım istiyoruz, gelin sizden önce bize yardım edenlere katılın. Elimizi size uzatıyoruz ki ona sımsıkı tutunun, güç ve kuvvet ehlimiz arasına katılın. Kervan hareket etmek üzeredir, haydi kervana katılın.

Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: "Yakın olsa gerek!" [İsra 51] Biz Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın bize yardım edeceğinden eminiz.

O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir." [Rum 4-6]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti

H.04 Muharrem 1437
M.17 Ekim 2015